

4585 1ste Beh. af Lovf. ang. Udgivelsen af en Lovtidende m. m. 4586

kan være Omstændigheder deri, som ikke behøve at udbilles offentligt, men som den, det vedkommer, veed meget god Bessed om, og naar altsaa Regjeringen blot i sit Blad lader indføre: Paa det og det Andragende fra den og den Mand er der afgivet den og den Resolution, saa er der ikke deri Noget som helst, som kunde krænte den Vedkommendes Stilling i Samfundet i det Hele taget. Skulde det findes, at der var enkelte Forhold, som ikke ad den Vej burde omtales endog med denne lofeligste Omtale, saa var man jo istand til ved Loven at bestemme, hvilke Arter af Undtagelsen der skulde finde Sted i saa Henseende; men det forekommer mig, at dette er en af de Ting, hvorpaa der kunde spares ikke saa lidt. Naturligvis indfører det, som allerede her er tilfaldet, ogsaa en særdeles stor Besparelse, idet det jo er en Selvfølge, at, naar Sagen nu er bekendtgjort i Bladet, saa er der ikke noget Mere at skrive om med Hensyn til disse bekendtgjørelser, der vedkomme mange forskjellige Embedsmænd og mange forskellige eensfillede Folk i Samfundet. Det Væsentligste er heri, men dette andet Skridt kunde efter min Formening godt gjøres til Besparelse og uden Skade for Noget. Saaledes som jeg troer, at Bladet skal indrettes, skal det være et Organ for Regjeringen; det skal være Lov og de for hele Landet gjældende Anordninger, der komme ind deri; det skal være saadanne Bestemmelser, som Regjeringen ifølge Lov og Bevillinger i Henhold til Grundloven kan give, der maatte offentliggjøres derigjennem, men Bladet skal ikke belemres med Noget, som ikke er en Regjeringsudtalelse eller en Regjeringsforanstaltning. Jeg vil derfor anfæe det for fuldkommen urigtigt, hvis man, som de to ærede første Talere yttrede, vilde udvide Tidenden til ogsaa at skulle indbefatte Ting, der have en offentlig Interesse, men dog udgaae fra private Mænd og kun angaae private Folk. Udgangspunktet f. Ex. for en Auction er ikke Regjeringen, denne er ikke Ophavsmand dertil, men det er underordnede Autoriteter, der ud-

føre bestemte, i Lovene grundede Foranstaltninger; de, hvem det angaaer, ere derimod private Folk. Naar man optog Sigt, vilde det desuden gjøre det hele Værk saa stort, at det vilde være umuligt at omdele de mange Friexemplarer, som Talen er om, og hvis Uddeeling jeg anseer for overordentlig vigtig. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) var imod, at Præsterne ogsaa fik dette Blad, idet han sagde, at „Dyrigheden“ i det andet Thing var bestemt ogsaa at omfatte Biskopper og Provster, og han tvivlede ikke om, at derunder ogsaa var indbefattet Præster. Det forekommer mig, at det vilde være henfigtsmæssigt for Befolkningen, om den endog ad forskjellige Veie med stor Lethed kunde komme til Kundskab om, hvad der stod i den for Alle saa vigtige Tidende, og, naaget en Communalbestyrelse ganske vist findes i enhver Commune, forekommer det mig dog, at man kunde tænke sig, at det vilde være interessant for den private Mand, at en Mulighed for at komme til Kundskab om det, der er vigtigt for Enhver, aabnedes i videre Udtrækning derved, at man ogsaa lod Præsterne komme til Kundskab derom. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds vilde desuden, at de Anordninger og Bestemmelser, der angik Geistligheden, skulde tilsendes vedkommende Præster. Jeg skal i den Henseende bemærke, at jeg rigtignok ingenlunde har tænkt mig Sagen indrettet saaledes som det ærede Medlem. Han troede nemlig, at dette skulde skee ad den Dmvsøksvej, at Tidenden først sendtes til Biskopperne, af dem til Provsterne og af dem igjen til Præsterne. Jeg har derimod tænkt mig, at den skulde være et Blad, som man tegnede sig for paa Posthuset, og som man derfra fik tilsendt til sin Bopæl. Saaledes maa det blive, naar man ikke vil paabyrde det Hele en uforholdsmæssig Udgift og Forsinkelse; men, naar dette bliver Tilfældet, seer jeg ikke Andet, end at, hvis de Sager, der angik Geistligheden, særligt skulde tilsendes Præsterne, maatte man have særlige Aftryk